

Συνωμοσία Πυρήνων της Φωτιάς - Πυρήνας Αντάρτικου Πόλης

ΤΟ ΣΧΕΔΙΟ

Προς τον αναρχικό χώρο

i) Το κάλεσμα

Κάθε κάλεσμα δράσης, όπως ο «Μαύρος Δεκέμβρης», είναι μία απόπειρα συντονισμού των δυνάμεων μας. Είναι μία προσπάθεια να διακόψουμε την κανονική ροή της πραγματικότητας. Είναι ένα σχέδιο να εισβάλλουμε σε αυτήν με τα δικά μας χαρακτηριστικά και να την ανατρέψουμε. **Είναι μία σφυγμομέτρηση της επιθυμίας μας για αναρχία στο εδώ και τώρα και της ικανότητάς μας να αναμετρηθούμε με τις δυνάμεις της τάξης.** Είναι μια αφορμή για να συναντηθούμε γνωστοί και άγνωστοι στο πεδίο της δράσης και να δοκιμάσουμε οργανωμένες και αιφνιδιαστικές εφόδους στα ανάκτορα του κράτους. Είναι ένα διεθνές σινιάλο συννεοχής προς όλους τους συντρόφους εντός και εκτός των τειχών που ατσαλώνει την αλληλεγγύη μας. Είναι μία αναρχική συμφωνία που επιβεβαιώνει ότι υπάρχουν άνθρωποι σε όλα τα μήκη της γης, που δίχως να μιλάνε την ίδια γλώσσα, συντονίζουν τους παλμούς της καρδιάς τους, ευθυγραμμίζουν το βλέμμα τους απέναντι στον εχθρό, σφίγγουν τις γροθιές τους, φοράνε κουκούλα και επιτίθενται ενάντια στην κοινωνική μηχανή της εξουσίας, τις δομές και τις σχέσεις της. Το κάλεσμα του «Μαύρου Δεκέμβρη» είχε τέτοιες στιγμές..

Και τώρα τι; Επιστροφή στη κανονικότητα;

Κάθε κάλεσμα δράσης, μπορεί να είναι απλά ένα στιγμιότυπο εξέγερσης που επαναλαμβάνει τον εαυτό του, περιμένοντας την επόμενη επέτειο, την επόμενη αφορμή, το επόμενο «κάλεσμα» ή να γίνει ένα ραντεβού με την ιστορία...

Για όσους αναρχία σημαίνει, «καίω πίσω μου τις γέφυρες της συνθηκολόγησης και της κοινωνικής ειρήνης», η αναρχική δράση δεν έχει ημερομηνία έναρξης και λήξης...

Έτσι, το στοίχημα του «Μαύρου Δεκέμβρη» στην πραγματικότητα ξεκλειδώνει ένα μεγαλύτερο στοίχημα. Ένα στοίχημα, για όσους το ημερολόγιο της επίθεσης είναι διαρκώς κολλημένο στο σήμερα, στο εδώ και τώρα. **Το στοίχημα της δημιουργίας ενός αυτόνομου αναρχικού πόλου για την οργάνωση του αναρχικού αντάρτικου πόλης.**

ii) Η μνήμη δεν είναι σκουπίδι...

Ο «Μαύρος Δεκέμβρης» ήταν ένα ανοικτό κάλεσμα προς όλους, όμως καταγράφηκε κυρίως, ως σημείο αναφοράς των εξεγερσιακών, των αναρχομηδενιστών, των νέων συντρόφων, των ανένταχτων, των «μπάχαλων» ενάντια στο κράτος (και εν μέρει και ενάντια στην ακινησία του επίσημου «χώρου», ενάντια στην πασιφιστική μεταστροφή του).

Εμείς δεν θα σταθούμε τόσο στο κάλεσμα του «Μαύρου Δεκέμβρη». **Κάθε κάλεσμα δράσης είναι μία στιγμή μιας συνολικότερης ιστορίας που προηγήθηκε και ίσως ο επιταχυντής μίας προοπτικής που ακολουθεί.**

Δεν θα υπήρχε ο «Μαύρος Δεκέμβρης» αν δεν υπήρχε ο Νοέμβρης, ο Οκτώβρης, ο Σεπτέμβρης... δεν θα υπήρχε το αναρχικό αντάρτικο πόλης αν δεν υπήρχαν οι συγκρουσιακές πορείες, τα οδοφράγματα και οι μολώτοφ, δεν θα υπήρχε η εξέγερση του

2008 αν δεν υπήρχαν οι εμπρηστές και οι καταδρομικές επιθέσεις της τριετίας πριν το '08, δεν θα υπάρχει προοπτική αν δεν υπάρχει μνήμη...

Διαχρονικά η αναρχία γεννάει στο εσωτερικό της το αναρχικό της ξεπέρασμα. Γεννάει τις τάσεις (αναρχοατομικισμός, αναρχομηδενισμός, εξεγερσιακή αναρχία κ.α.) με τις πιο κοφτερές γωνίες που διαλέγουν να κινούνται στα άκρα του κινήματος, του «χώρου», της επανάστασης... **Άλλοτε τέτοιες τάσεις λειτουργούν ως πυροκροτητής για την αναρχία, ανεβάζοντας τον πήχη της αναρχικής επίθεσης κι άλλοτε κανιβαλίζονται μεταξύ τους μέσα στην έπαρση και την αλαζονεία τους...**

Στην Ελλάδα η εμφάνιση αιρετικών τάσεων στο εσωτερικό του χώρου είναι τόσο παλιά όσο κι ο ίδιος... Αιρέσεις που είτε παρήκμασαν και μετεξελίχθηκαν σε κύκλους καλλιτεχνικού διανοουμενισμού (π.χ. καταστασιακοί), είτε αφομοιώθηκαν και εντάχθηκαν στον επίσημο χώρο... Όλες, όμως, άφησαν το στίγμα τους σε μία ιστορία που ποτέ δεν τελειώνει...

Το 2005 ένας κύκλος ανθρώπων θέτει δημόσια με τον πιο ορατό τρόπο (αφίσες, περιοδικό, συμμετοχή σε συνελύσεις) το στοίχημα της αναβάθμισης της αναρχικής βίας με σύνθημα «σκέψου επαναστατικά-πράξε επιθετικά». Εμφανίζεται, πλέον, πιο οργανωμένα και με σταθερή δημόσια παρουσία μία εξεγερσιακή τάση που στο στόχαστρό της δεν θέτει απλά το κράτος και την εξουσία αλλά και την **συνενοχή της κοινωνικής απάθειας. Παράλληλα, τίθεται δημόσια το ζήτημα της άρνησης εργασίας με αιχμή τις ένοπλες ληστείες τραπεζών...** Ουσιαστικά, η τμηματική θεματική της άρνησης εργασίας κλείνει το μάτι και αποτελεί στην πραγματικότητα τον **πρόλογο συζητήσεων για την διάχυση του αναρχικού αντάρτικου πόλης.** Γέννημα αυτή της **διάχυτης κινητικότητας** (εμπρησμοί, ληστείες, καταδρομικές επιθέσεις, συνελύσεις όπως το Συντονιστικό δράσης) ήταν το **Γενάρη του 2008 η Συνωμοσία Πυρήνων της Φωτιάς. Η Συνωμοσία Πυρήνων της Φωτιάς προκύπτει ως η οργανωμένη έκφραση μιας αναρχικής αιρετικής τάσης με σαφή ένοπλο προσανατολισμό και αναφορές στον αναρχοατομικισμό, στον μηδενισμό, στην επανάσταση της καθημερινής ζωής και την κριτική στο σύμπλεγμα κράτους-κοινωνίας.** Δεν ήταν, φυσικά, αυτή η τάση που γέννησε την εξέγερση του Δεκέμβρη του 2008. Η εξέγερση δεν έχει πνευματικά δικαιώματα και ιδιοκτησία.

Ήταν, όμως, κυρίως αυτή η τάση που είχε τα αντανακλαστικά, να επιταχύνει μερικά απ' τα πιο συγκρουσιακά γεγονότα που συνέβησαν τον Δεκέμβρη του 2008, μιας και οι δομές μικρών πυρήνων ήδη λειτουργούσαν με τακτικές συντονισμένων επιθέσεων.

iii) Φτάνοντας στο σήμερα

Οι πρώτες συλλήψεις για την Συνωμοσία Πυρήνων της Φωτιάς **το Σεπτέμβριο του 2009 (υπόθεση Χαλανδρίου)** προκάλεσαν μία **παλίρροια φόβου.** Η πλειοψηφία της αιρετικής τάσης (αναρχομηδενιστές, αναρχοατομικιστές, αντικοινωνιστές, κ.λ.π.) υποκλίθηκε στον πανικό της καταστολής, αφομοιώθηκε στην ασφάλεια του επίσημου χώρου και έμειναν πίσω σαν κουφάρια οι μεγαλόστομες δηλώσεις για «επανάσταση ή θάνατο» να θυμίζουν την προδοσία. Αυτοί που στάθηκαν συνεπείς, ήταν λίγοι σύντροφοι που παρέμειναν αμετανόητοι και θέλησαν να συνεχίσουν ό,τι είχε αρχίσει... **Για όλα αυτά όμως έχουν γραφτεί πολλά...** Σήμερα, ένα μεγάλο κομμάτι του χώρου συνολικά ζει με **το αποτύπωμα της ήττας,** του φόβου της καταστολής, της χαμένης ευκαιρίας μίας εξέγερσης που δεν ήρθε ποτέ στα χρόνια της οικονομικής κρίσης, της **εσωστρέφειας, του ανταγωνισμού, των άτυπων ηγεμονισμών.** Όμως, η παρακαταθήκη που αφήνεται δεν μπορεί να προσδιοριστεί πότε θα αξιοποιηθεί και σίγουρα τίποτα δεν χάνεται για πάντα.

Τα 2 τελευταία χρόνια μία νέα γενιά της δικής μας τάσης εμφανίζεται μέσα απ' τα συντρίμια του παρελθόντος και ιχνηλατεί τη δική της τροχιά.

Μία τάση που συναντιέται όχι τόσο λόγω κοινών πολιτικών αναφορών και χαρακτηριστικών, αλλά λόγω της κοινής επιθυμίας για κάτι διαφορετικό από αυτό που υπάρχει σήμερα στο «χώρο».

Μία τάση που οι χαρακτηρισμοί των επικριτών της – «μηδένια», «μπάχαλοι», «αντικοινωνιστές», «μαύροι» - την εμφανίζουν πιο ομογενοποιημένη από ότι η ίδια είναι...

Στην πραγματικότητα είναι ένα ρεύμα ανθρώπων, που περιλαμβάνει από συνειδητοποιημένους συντρόφους μέχρι «χύμα» κόσμο που μισεί τους μπάτσους και θέλει να τα «χώσει»...

iv) Η σύγκρουση του παλιού με το νέο

Κάθε γέννηση είναι βίαιη. Κάθε νέα τάση που γεννιέται αμφισβητεί και εναντιώνεται απέναντι στην μήτρα της, θέλοντας να κόψει τον ομφάλιο λώρο. Διαχρονικά όλες οι αιρέσεις που γεννήθηκαν μέσα στον αναρχικό χώρο στοχοποίησαν με την πυρακτωμένη κριτική τους τις παλιές δομές του. Αντίστοιχα, **η γερουσία του χώρου**, αν δεν μπορούσε να αφομοιώσει το νέο, προβάλλοντας το αλάνθαστο της παλαιότητάς της, τότε το πολεμούσε με τον γεροντικό φόβο για αλλαγή. Ιδιαίτερα σήμερα, φαίνεται, πως η γραμμή επικοινωνίας ανάμεσα στο παλιό και στο νέο έχει κοπεί οριστικά... Οι αιτίες είναι πολλές, όμως η ιστορία δεν περιμένει την εσωστρέφειά μας. **Αυτό που πλέον επείγει είναι μία νέα πρόταση, ένα σχέδιο για την συνέχεια του αγώνα.** Συχνά κάθε νέα τάση ανακαλύπτει τον εαυτό της **ετεροκαθοριζόμενη** από ό,τι απεχθάνεται απ' τον επίσημο χώρο. Η κριτική ενάντια στην ακινησία του «χώρου» αρκετές φορές παραγκωνίζει την κριτική ενάντια στην τυρρανία της εξουσίας. Θεωρούμε πως πλέον η εσωτερική κατάσταση του χώρου είναι πιο πολωμένη από ποτέ. Για αυτό είναι η ώρα για το επόμενο βήμα. Η νέα τάση μπορεί να καταργήσει την εσωστρέφεια, να **αυτοπροσδιοριστεί** και να δημιουργήσει τον δικό της **αυτόνομο αναρχικό πολιτικό χώρο.**

Η μνήμη είναι βασικό συστατικό αυτής της προσπάθειας. **Θυμόμαστε παλιότερες εμπειρίες, όχι για να τις μιμηθούμε, αλλά για να τις ξεπεράσουμε.** Το γεγονός ότι η πλειοψηφία της νέας αναρχικής τάσης πάσχει από **αλλεργία** απέναντι στην οργάνωση, στις διαδικασίες, στις συνελεύσεις, επειδή τις θεωρεί χαρακτηριστικό της γραφειοκρατίας του επίσημου χώρου, είναι σαν να τις παραχωρεί σε αυτόν.

Η οργάνωση, η συνέλευση, οι πολιτικές διαδικασίες δεν έχουν πνευματική ιδιοκτησία. Είναι μέσα αγώνα που χαρακτηρίζονται απ' τα πολιτικά υποκείμενα που συμμετέχουν σε αυτές... Ο αφορισμός τους και η δήθεν αντισυμβατική στάση του στυλ «δεν με ενδιαφέρουν οι διαδικασίες, εγώ θα κάνω ό,τι γουστάρω...» είναι συντηρητισμός απ' την ανάποδη και φόβος απέναντι στη **συνέπεια και την υπευθυνότητα που χρειάζεται ένας αναρχικός για να συμμετέχει στο αντάρτικο πόλης.** Ένα εργαλείο δεν έχει θετική ή αρνητική χροιά, αντίθετα, ο τρόπος που χρησιμοποιείται έχει. Μία συνέλευση είναι γραφειοκρατική όταν τα άτομα που την απαρτίζουν είναι γραφειοκράτες. Όμως, μία συνέλευση μπορεί να είναι ζωντανή διαδικασία συνδιαμόρφωσης, συντονισμού, προωθητικής ανάλυσης, ένα μέσο προσωπικής και συλλογικής εξέλιξης. Ας δημιουργήσουμε, λοιπόν, τις δικές μας διαδικασίες χωρίς γραφειοκρατία, τις δικές μας συνελεύσεις χωρίς φλυαρίες, τις δικές μας οργανώσεις χωρίς αξιώματα... **Ας οικοδομήσουμε τις δικές μας υποδομές για την ένοπλη έφοδο ενάντια στην αυτοκρατορία της εξουσίας.**

v) Τα 5 σημεία - για μια αυτόνομη αναρχική επιθετική τάση

Ο αναρχομηδενισμός, ο αναρχοατομικισμός και συνολικά οι πιο επιθετικές αναρχικές αιρέσεις δεν είναι «ατυχήματα» στην ιστορία της αναρχίας, αλλά αντίθετα τα πιο προωθημένα κομμάτια της. Τώρα μπορούν αυτές οι τάσεις να συγκροτήσουν ένα αυτόνομο πολιτικό χώρο.

Έναν χώρο που δεν αναζητάει την απόλυτη συμφωνία σε θεωρητικά ευαγγέλια και καταστατικά ιδεολογικής καθαρότητας. Έναν χώρο που δεν εκβιάζει για μία συγκεντρωτική ταύτιση απόψεων, αλλά αναγνωρίζει την **πολιτική συγγένεια** των ομάδων και των ατομικοτήτων που συμμετέχουν σε αυτόν και συναντιούνται πάνω σε **5 βασικά χαρακτηριστικά**.

Πρώτον' είμαστε αναρχικοί ανεξαρτήτως των ιδιαίτερων αναφορών μας (μηδενιστές, εξεγερσιακοί, ατομικιστές, κ.λ.π.). Ως αναρχικοί δεν αναγνωρίζουμε, όχι μόνο το κράτος και την εξουσία, αλλά και καμία κεντρική επιτροπή της «επανάστασης», καμία ιδεολογική αυθεντία, καμία ιεραρχική σχέση στο εσωτερικό μας. Οργανωνόμαστε με βάση τον αφορμαλισμό και τον συντονισμό των ομάδων και των ατομικοτήτων πολιτικής συγγένειας.

Δεύτερον' η πολεμική ενάντια στο κράτος και στην εξουσία δεν αφήνει στο απυρόβλητο την κοινωνική συνενόχη της σιωπής, της απάθειας και της εθελοδοουλίας. Επιτεθόμαστε με πράξεις στο κράτος των αξιωματούχων και τις δομές του, αλλά παράλληλα θέλουμε με τον λόγο μας να ανατινάξουμε και τις κοινωνικές σχέσεις που κάνουν αποδεκτή και ενίοτε αναπαράγουν την εξουσία στην καθημερινή ζωή.

Τρίτον' στηρίζουμε την αναρχική διεθνή. Οι εχθροπραξίες που προκαλούμε στο εσωτερικό των κρατών που ζούμε, θέλουμε να συνδέονται ως στιγμές ενός συνολικού αναρχικού πολέμου διεθνώς. Ανταλλάσσουμε ιδέες, μοιραζόμαστε εμπειρίες, δημιουργούμε σχέσεις αλληλεγγύης και επιδιώκουμε **να συγκροτήσουμε μία αναρχική διεθνή που τα θραύσματα μίας έκρηξης στο Σαντιάγο της Χιλής, να φτάνουν ως την Αθήνα και να πολλαπλασιάζονται...**

Τέταρτον' δεν εγκαταλείπουμε τους φυλακισμένους συντρόφους μας. Η επιθετική αλληλεγγύη μας είναι τα αντίποινα για την αιχμαλωσία τους. Αυτό δεν σημαίνει ταύτιση απόψεων μαζί τους. Οι αιχμάλωτοι δεν είναι ιερά εικονίσματα, ούτε λάβαρα του αγώνα, είναι **ΟΜΩΣ** αυτοί που λείπουν από δίπλα μας... Η συνέπεια όσων φυλακισμένων συντρόφων παραμένουν αμετανόητοι μέσα στις φυλακές και δεν λιγοψυχούν, είναι η σιγουριά ότι ο αγώνας αξίζει...

Πέμπτον' προωθούμε την πολυμορφία της αναρχικής δράσης. Μπορούμε να δημιουργήσουμε τις δικές μας καταλήψεις, τα στέκια, τις πολιτικές διαδικασίες, τις συνελεύσεις, τις ομάδες, τα εκδοτικά εγχειρήματα, τα μέσα αντιπληροφόρησης. Όμως, επειδή συχνά η επίκληση της πολυμορφίας γίνεται το άλλοθι της περιθωριοποίησης των ένοπλων αναρχικών πρακτικών πρέπει να ξεκαθαρίσουμε πως η πολυμορφία δεν αναπαράγει τον εαυτό της.

Οι καταλήψεις, οι αφίσες, οι εκδηλώσεις, οι εκδόσεις, τα μέσα αντιπληροφόρησης που περιχαράκωνονται στα όρια διαφύλαξης των εγχειρημάτων τους, μετατρέπονται απλά σε νησίδες ψευτοελευθερίας χωρίς να απειλούν την εξουσία. **Η αυθεντική πολυμορφία του αγώνα, ουσιαστικά, πρέπει να στηρίζει και να προωθεί την ένοπλη αναμέτρηση με το**

υπάρχον. Είναι η συνάντηση του κινηματικού με τον αντάρτικο τομέα. Είναι το πέρασμα απ' την θεωρία στην δράση, απ' το συγκυριακό στο οργανωμένο, απ' το τυχαίο στο σχέδιο.

Είναι η προπαγάνδα μέσα απ' την πράξη.

Αυτά τα **πέντε σημεία κλειδιά** (κάποια έχουν αναφερθεί και παλιότερα σε κείμενα της Συνωμοσίας Πυρήνων της Φωτιάς και της FAI – βλέπε «Φωτιά και Μπαρούτι») είναι τα στοιχεία μιας πρότασης που είναι ανοιχτή σε όσους ενδιαφέρονται να συμμετέχουν, να την εμπλουτίσουν, να ασκήσουν κριτική, να την επεξεργαστούν.

Σε καμία περίπτωση δεν αποτελεί μία ιδεολογική περίφραξη, αλλά αντίθετα μία αφορμή για συζήτηση στην πράξη. Στον πυρήνα της πρότασης για την συγκρότηση ενός αυτόνομου χώρου των αιρετικών αναρχικών τάσεων, βρίσκεται η **συνείδηση**.

Το πρώτο συλλογικό εγχείρημα που δοκιμάζεται η συνείδηση στην πράξη, είναι η αναρχική ομάδα. Στα πλαίσια της προώθησης αυτής της συζήτησης θα παραθέτουμε δημόσια στους επόμενους μήνες μία σειρά από **προσωπικά κείμενα κάποιων φυλακισμένων συντρόφων της Συνωμοσίας Πυρήνων της Φωτιάς** (Όλγα Οικονομίδου, Γιώργος Πολύδωρος, Χρήστος και Γεράσιμος Τσάκαλος).

Οι εμπειρίες, τα βιώματα, οι προβληματισμοί και η προοπτική του εγχειρήματος μιας αναρχικής ομάδας μέσα από προσωπικές αφηγήσεις δεν αποτελούν οδηγίες χρήσης για τις ένοπλες πρακτικές, σίγουρα όμως έχουν να συνεισφέρουν στην συζήτηση για το αντάρτικο πόλης και την προώθησή του. Άλλωστε το βίωμα δεν μεταφέρεται. **Για αυτό το στοίχημα είναι να περάσουμε από την θεωρία στην πράξη.**

Ως έναρξη αυτής της συζήτησης θα δημοσιοποιήσουμε σε λίγες μέρες **την μπροσούρα** του συντρόφου της Συνωμοσίας Πυρήνων της Φωτιάς Γεράσιμου Τσάκαλου «**Ατομικότητες και Αναρχικές Ομάδες**» η οποία θα κυκλοφορήσει σύντομα σε έντυπη μορφή... **Απ' την ανάγνωση... στην συζήτηση...**

Συνωμοσία Πυρήνων της Φωτιάς- Πυρήνας Αντάρτικου Πόλης

Άτυπη Αναρχική Ομοσπονδία (F.A.I.)